

- νπόθεσις ἡ τῆς δημιουργίας κατασκευή· ἐνῷ καὶ περὶ τοῦ, «Ἄδαμ, ποῦ εἶ;» καὶ περὶ τοῦ μὴ δύμνειν. 91.
- Η'. Προτροπὴ εἰς ἀρετὴν· καὶ εἰς τὸ, «Περιεπάτει δ Θεὸς τὸ δειλινὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ· καὶ περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς ὄρχους. 97.
- Θ'. «Ἐπαινος τῶν κατωρθωκότων τὸ μὴ δύμνειν· καὶ ὅτι οὐκ ὀφείλει τις διακρίνεσθαι μετὰ ἑστίασιν ἀκροᾶσθαι θείων λόγων ἐν Ἐκκλησίᾳ· καὶ διὰ τί μετὰ χρόνον πολὺν ἐδόθησαν αἱ ἄγιαι Γραφαί· καὶ εἰς τὸ, «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ»· καὶ φυσιολογία κόσμου, καὶ πρὸς τὸ τέλει περὶ τοῦ μὴ δύμνειν. 103
- Ι'. «Ἐπαινος τῶν μετὰ τὴν ἑστίασιν ἀπηγνηκότων εἰς τὴν ἀκρόσιν καὶ φυσιολογίαν κόσμου· καὶ κατὰ τῶν θεοποιούντων τὴν κτίσιν· καὶ περὶ τοῦ μὴ δύμνειν. 111.
- ΙΑ'. Εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ τῆς στάσεως προσδοκηθέντων κακῶν, καὶ ἀνάμυνσις τῶν τότε συμβάντων· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῶν τὸ σῶμα ἡμῶν διαβαλλόντων, καὶ δι' ὅλου περὶ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς· καὶ πρὸς τῷ τέλει περὶ τοῦ κατορθῶσαι τὸ μὴ δύμνειν. 119.
- ΙΒ'. «Ἐτι εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἡμαρτηκότων εἰς τὸν Βασιλέα· καὶ φυσιολογία περὶ τῆς κτίσεως· καὶ ὅτι ποιήσας δ Θεὸς τὸν ἀνθρώπου νόμον φυσικὸν ἐγκατέθηκεν αὐτῷ· καὶ περὶ τοῦ πάση σπουδῇ ἀπέχεσθαι τῶν ὄρκων. 127.
- ΙΓ'. Εὐχαριστία ἔτι πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν σκυθρωπῶν· καὶ ἀνάμυνσις τῶν διὰ τὴν στάσιν δικαιουρέντων καὶ τιμωρηθέντων· διοίως δὲ πάλιν ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας· καὶ ὅτι φυσικὸν νόμον ἐδέξατο· καὶ περὶ τοῦ τελείως κατορθῶσαι τὸ μὴ δύμνειν. 135.
- ΙΔ'. Τοῦ δήμου παντὸς ἀφεθέντος τῆς ἀγωνίας καὶ θαρσήσαντος, τινὲς πάλιν τὴν πόλιν ἐτάραξαν φοβεράς πλάττοντες φήμας, καὶ ἡλέγχθησαν· εἰς τοῦτο τε οὖν ἡ ὁμιλία εἴρηται, καὶ εἰς τὴν περὶ τῶν ὄρκων παρακίνεσιν· διὸ καὶ ἡ κατὰ τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Σαοὺλ ἴστορία καὶ τὸν Ἱεφθάε παρῆθη, καὶ ἐδείχθη πόσαι εξ ἑνὸς ὄρκου γί-
- (ΚΑΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- νονται ἐπιορκίαι.
- ΙΕ'. «Ἐτι εἰς τὴν συμφορὰν τῆς πόλεως Ἀντιοχείας, καὶ ὅτι χρήσιμον πανταχοῦ φόβος, καὶ ὅτι πένθος γέλωτος λυσιτελέστερον, καὶ εἰς τὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν· «Ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσω παγίδων διαβαίνεις»· καὶ ὅτι τοῦ φονεύειν τὸ ὄρκιζειν χεῖρον. 153.
- ΙΖ'. Φημισθείσης εἰς τὸν ἄρχοντα πραΐδας, καὶ πάντων περὶ φυγῆς βουλευομένων, τοῦ ἄρχοντος εἰσελθόντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ παρακαλέσαντος, ἐλέχθη ἡ παροῦσα ὁμιλία· καὶ περὶ τοῦ μὴ δύμνειν· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου, «Παῦλος δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ». 161.
- ΙΖ'. Εἰς τοὺς ἄρχοντας τοὺς παρὰ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἀποσταλέντας, Ἐλένιχον στρατηλάτην καὶ Καισάριον μάγιστρον, εἰς τὴν τῶν πεπλημμεληκότων ἐξέτασιν διὰ τὴν τῶν ἀνδριάντων καταστροφήν. 171.
- ΙΗ'. Εἰς τὴν προειρημένην ὑπόθεσιν τῆς στάσεως, περὶ νηστείας, καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε». 179.
- ΙΘ'. Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἐπισωζομένης, πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας· καὶ περὶ τοῦ μὴ δύμνειν. 187.
- Κ'. «Οτι οὐκ ἀρκεῖ ἡ νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς πρὸς τὸ δύνασθαι κοινωνεῖν, ἀλλὰ καὶ δεῖ, τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς πρώτης· καὶ πῶς δυνατὸν μὴ μηδισικακεῖν, καὶ ὅτι πολὺς τῷ Θεῷ τοῦ νόμου τούτου λόγος, καὶ ὅτι πρὸ τῆς γεέννης τὸ μηδισικακεῖν κολάζει τοὺς ἀλόντας· καὶ περὶ τῆς τῶν ὄρκων ἀποχῆς, καὶ περὶ τῶν μὴ κατωρθωκότων τὸ μὴ δύμνειν. 197.
- ΚΑ'. Εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ, καὶ εἰς τὴν τοῦ Βασιλέως διαλλαγὴν πρὸς τὴν πόλιν· καὶ πρὸς τοὺς πλημμελησαντας εἰς τὴν τῶν ἀνδριάντων καταστροφήν. 211.
- Α'. Κατήγησις πρώτη πρὸς τοὺς μέλλοντας φωτίζεσθαι, καὶ διὰ τί λουτρὸν παλιγγενεσίας καὶ οὐκ ἀφέσεως ἀμαρτημάτων λέγεται, καὶ ὅτι ἐπικείδυνον οὐ τὸ ἐπιορκεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ δύμνειν, καὶ εὔρκωμεν. 223.